

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

© מאגר לנימוקים מקוצרים בדיני ממונות

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בירושלים בני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבית דין וכבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י הרכב מלא של שלושה או במעמד דיין יחיד

תיק מס'

2884.

בירור דין ודברים שנשמעו: טוען התובע:

סליחה אם התביעה נשמעת קצת קטנונית, אבל היינו בנופש בצפת. 2 לילות. שכרנו דירה ליד העיר העתיקה. 2 חדרים ו"חדר אוכל". הבעלים אמרה שיש אפשרות ל-9 נפשות.

כשהגענו לצפת, אמרה לנו הגברת, להגיע לנקודה מסויימת וממנה היא תדריך אותנו. היא התעקשה שהנקודה הזו נגישה עם רכב. אחרי סיבובים רבים וסיבוכים רבים, הבנו שאין סיכוי להגיע לשם עם רכב, אלא רק רגלי ולכן חנינו את הרכב בנקודה מסויימת ויצאנו לדרך, כל המשפחה, אל הנקודה שאמרה הגברת. כשהגענו, אשתי דיברה איתה והגברת ובעלה פשוט לא יודעים היכן אנחנו נמצאים ולאן אנחנו צריכים ללכת. הם ניסו להדריך אותנו ואח"כ הבן שלהם שכנראה גר בצפת הדריך אותנו ועשו לנו סיבוב רגלי ברחבי העיר כמעט שעתיים בשעות אחה"צ חמות (גם באיזורים לא צנועים שאנחנו לא מתקרבים אליהם), והתברר שהדירה בכלל לא נמצאת באיזור הנקודה שאמרה לנו הגברת והבן אמר שכנראה אמא שלו טעתה. דרך אגב, הם הוליכו אותנו הלוך ושוב מנקודה לנקודה וחזרה עד שהצליחו לכוון אותנו לדירה (כל זה, כי הם לא ידעו לומר לנו מה הכתובת של הדירה, אפילו לא באיזה רחוב היא נמצאת).

בקיצור, עייפים ומותשים הגענו לדירה ומצאנו שאחד החדרים פשוט (סליחה על הביטוי) מסריח. בפועל ישנו כולנו בחדר אחד במקום בהפרדה של בנים בנות (דבר שאנחנו מאוד מקפידים עליו), חוץ מהבת הגדולה שלי שהעדיפה לישון בחדר המריח..

בנוסף, לא היו 9 מיטות ומזרונים, אלא מיטה אחת זוגית, מיטה אחת שנפתחת לעוד מיטה 2 מזרונים ועוד מזרון אחד שאף אחד לא רצה לגעת בו, ספת ישיבה (עליה אני ישנתי) ועוד ספת ישיבה קטנה יותר עליה ישנה אחת מבנותיי.

אשתי סיכמה עם הגב' תשלום עבור 2 לילות בסך של 2,250 ש"ח.

שילמתי 500 ש"ח מקדמה.

 מאגר לנימוקים מקוצרים בדיני ממונות ©

כעת אני אמור להעביר אליה עוד 1700 ש"ח (עשתה הנחה של 50 ש"ח היות והיו חסרים מצעים..), ושאלתי- האם אני צריך לשלם לה את הכל? אם לא- כמה לשלם?

אציין שבאמת לא איכפת לי הכסף, אבל הזלזול הזה ממש הכעיס אותי וזה דבר שאני נתקל בו, לצערי, לא מעט במגזר שלנו (הן בחיי האישיים והן כעו"ד), שמנצלים את החוסר רצון להתווכח ופשוט מתנהגים בכזה זלזול, ואני כן רוצה ללמד אותה לקח.

ועלה הדין אחר בירור שאר הטענות : יש לקחת את הסכום, לחלק אותו לפי מיטות, לשלם על מה שהיה ולא לשלם על מה שלא היה.

ישיבה = לא יותר מחצי מיטה.

או לחלק אותו ל2 חדרים, ולתת חצי כי החדר שלא היה שמיש לא באמת קיבלו אותו השוכרים.

על חוסר ידיעת הכתובת ושאר השקרים זה לא נזק ממוני. זה עגמת נפש אבל לא הפסד מגיע פיצוי, על אף שא"א לגבות עליו סכום מוגדר. רק לבי"ד שהוסמך "בין לפשרה" יש מקום לפשר. ואנו נוטים להפחית על כגון זה 10% ממה שסוכם בטלפון כמחיר הנופש. ויש להפחית סכום זה בנוסף להפחתה על מה שלא היה סיבת חיוב מפני המומים והטעויות, שנרשמו לעיל. ולשלם רק ההפרש הנוותר.

ונימוק היסוד של החיוב הוא שכל מה שנהנה חייב לשלם גם אם לא היה כמו שתיכנן, וסו"ס השתמש בשל המשכיר, והמשכיר התנה שיהיה בשכר מסויים ולא בחינם, ולא יכול לטעון טענות שאם אין בדיוק מה שרצה יהיה פטור לגמרי ועוד ישתמש בחלק בחינם. כן היה יכול לבטל ההזמנה לחפש מקום אחר ולא לשלם כלל. אולם משנשאר במקום ונהנה חייב בכל מה שנקצץ מראש. אבל היות ולא היה כל מה שדיברו, אם הקציצה לפי מיטות או חדרים וחסר מהם חלק, מה שלא השתמש פטור.